

[Iversen.]
 principielle grunde, bør denne afgift ikke indføres.

Elafgiften rammer uretfærdigt og må betragtes som asocial. Tillige er den aldeles upopulær og kompliceret at administrere.

En klækkelig afgift på sukker vil kunne give samme provenu som de to nævnte afgifter og vil ikke være asocial.

Ifølge lægevidenskaben er sukker unødvendigt som levnedsmiddel og kan derfor med rette betragtes som luksus. Det kan endvidere anføres, at en af de hyppige dødsårsager i dag er forkalkning. Denne lidelse opstår bl. a. på grund af et for stort sukkerforbrug. En afgift på sukker vil indirekte virke befordrende på folkesundheden.

Da der på trods af ovennævnte sundhedsmæssige argumenter antagelig vil forblive et stort sukkerforbrug, kan der ikke herske tvivl om, at provenuet ved en sukkerafgift vil være betragteligt.

Iversen (CD):

Jeg vil undlade at oplæse den skriftlige begrundelse; den har fået så god dækning i pressen, at det skulle være unødvendigt.

Jeg har formuleret spørgsmålet sådan: Agter ministeren at lade en afgift på sukker afløse en påtænkt afgift på lystbåde osv. Det havde måske været mere rimeligt at spørge, om ministeren ville foreslå en sukkerafgift i stedet for en afgift på lystbåde og el.

Jeg vil godt lige føje et par kommentarer til. Jeg kan nævne, at sukker i Danmark koster ca. 3 kr. 25 øre pr. kg. I Sverige, omregnet i danske kroner, ca. 5 kr. 25 øre pr. kg. i Norge ca. 8 kr.

Det er en meget upopulær afgift, der er foreslået på el, og det er aldeles upopulært, urimeligt og asocialt med en afgift på lystbåde — i hvert fald som den, der er foreslået.

Hvem bruger i virkeligheden både? Det er en misforståelse, at det kun er velhavere. Størsteparten er ganske almindelige mennesker, og forslaget, som det foreligger nu,

baseret på bådens længde i meter, kan komme til at betyde, at en gammel båd, der er 10.000-15.000 kr. værd, og som i mange tilfælde ejes af en folkepensionist, belastes med samme afgift som en motorsejler til 1/2 mill. kr.

Jeg kender en ældre mand, som har en gammel båd, der er en halv snes tusind kr. værd. Hvis den belægges med en afgift på 2.000-3.000 kr., så har han simpelt hen ikke råd til at have den båd. Køberen vil også være belastet med denne afgift. Han må simpelt hen sælge sin båd. Jeg er bange for, at den mand dør af det, for hans båd, det er hans liv, både for ham og hans familie. Jeg betragter derfor forslaget som asocialt i allerhøjeste grad.

Da sukker som bekendt næsten er at betragte som gift, hvis det var blevet opfundet i dag, så var det måske en mere hensigtsmæssig løsning med en afgift på sukker.

Finansministeren (*Anders Andersen*):

Man kan somme tider være forbavset over spørgsmål, der stilles her i salen. Der ligger jo et lovforslag om lystbåde, som senere kommer til behandling, og så vil der vel blive lejlighed til at diskutere specielt det problem. Inden for den tid, der er til rådighed i dag, tror jeg ikke, vi kan tage en diskussion op om disse ting. Man kan måske være endnu mere forundret over, at det netop er hr. Iversen, der har stillet spørgsmålet, men det skal jeg lade ligge i denne forbindelse.

Ideen med at indføre en sukkerafgift for derigennem at søge at begrænse sukkerforbruget ud fra samfundsmæssige synspunkter har gentagne gange været fremme i pressen. Det kan også forventes, at en sådan afgift vil kunne indbringe et væsentligt provenu. Om det så vil være mere populært end nogle andre afgifter, er en anden side af sagen. Når jeg alligevel ikke har foreslået en sådan afgift, hænger det bl. a. sammen med, at en sådan afgift vil være meget kompliceret at administrere, fordi sukker indgår som råvare i en lang række færdigvarer.